

kommen overtlyd om, at Manden var danstfindet og ikke vitterligt havde gjort sig skyldig i nogenformelt Brøde; og dette haaber jeg vil tale til hans Undskyldning i den ærede Forsamlings Dine.

Tscherning: Det forekommer mig, at, hvad der er udtalt i denne Sag, og navnlig den fremkomne Oplysning om det Offer, Vedkommende igjennem en for Danmarks Sag paa Valpladsen falden Søn har bragt Staten, maa lede os til ikke at fortsætte denne Forhandling (Hør! Hør!), men gaae over til 2den Behandling, og der, uden noget Udvalg, stille et Vædringsforslag, som gaaer ud paa at affkære de 93 Skilling og den sidste Passus om Oppasserpenge, saa have vi betegnet, hvad vor Hensigt var, og ere komne Regjeringen imøde saa meget som muligt.

Krieger: Det forekommer mig, at disse Forhandlinger, som efter den dertil fra det ærede Ministeriums Side givne Anledning atter have fundet Sted om et Spørgsmaal, som engang har faaet sin Afgjørelse, vise, at Regjeringen ikke har været heldig i at undgaae Skindet af at ville bringe Thinget til at fravige sin tidligere Beslutning. Man maa, da det er sagt fra den ærede Finansministers Side, troe, at Hensigten ikke har været, at Thinget skulde underkjennde sin tidligere Beslutning; men paa den anden Side er det mig klart, at, naar man ikke vil, at den tidligere Beslutning skal fraviges, men kun vil, at der skal bestemmes en Pension for den Mand, hvorom her er Tale, saa er det meget uheldigt, at Lovforslaget udregner den Pension, hvorom der er Spørgsmaal, efter de almindelige Regler, og det i den Grad, at det ikke blot udregnes stillingsvils, men at der endogfaa tages Forbehold med Hensyn til den mulige Forhøielse, dersom Spørgsmaalet om Oppasserpengenes Medregning ved Høiesteretsdom fik en saadan Afgjørelse, at, som Følge deraf, en større Pension efter de almindelige Regler kunde indrømmes. Det forekommer mig, at, netop naar der fra Ministeriets Side gjøres Indsigelse mod den Opsættelse, som fra Først af med Hensyn til denne Sag blev gjort gjældende af Rigsdagsmanden fra Maribo Amts 4de Valgkreds, saa ligger deri et

Forsøg paa at lægge noget Mere ind i Sagen end det, som efter Thingets tidligere Beslutning og efter min Overbeviisning bør bringes ind deri, nemlig en Anvendelse af Pensionslovens § 6. Det er aldeles vist, at ved Anvendelsen af Pensionslovens § 6 har den Lov, som bestemmer Pensionen, fri Gaand; hvis man imidlertid vil ansætte Pensionen netop til den selvsamme Størrelse, som den vilde have haft efter Pensionslovens almindelige Bestemmelser, saa er det unaturligt og kan kun have Betydning, hvis man vil lægge en retlig Betragtning om et bestemt Retsskrav ind deri; lægger man ingen saadan Betragtning ind deri, saa kan man, forekommer det mig, ikke falde paa at foreslaae noget Saadant, ialtfald forekommer det mig utvivlsomt, at man ikke, naar der gjøres Indsigelse derimod, kan lægge Vægt derpaa. Det er derfor, jeg troer, at der er god Grund til at gjøre Indsigelse imod det Skin, som Regjeringen ved dette Lovforslags Affattelse ikke tilstrækkelig har undgaaet, nemlig, at den vil, at Folkethinget skulde frasælde en tidligere Beslutning, hvormod Regjeringen vistnok engang stred, men uden at den var istand til at anføre Grunde, som Thinget ansaae for tilstrækkelige.

Lehmann: Jeg har allerede før udtalt, at dersom Sagen her var gaaet igjennem uden Discussion, skulde jeg, der iøvrigt ved Sagens foregaaende Behandling, ledet af en Følelse, hvorover jeg er overbevist om, at jeg ikke behøver at skamme mig, har udtalt mig haardest om det foreliggende Forhold, ikke have ymtet et Ord, men sluttet mig til det foreliggende Forslag; men jeg maa gjentagende gjøre opmærksom paa, at der ikke blot ikke i Lovudkastet staaer et eneste Ord om, at det er en Pension, der skal bevilges efter § 6, altsaa, at det er en Pension, man søger bevilget som en Raadessag, men at endog den Motivering, som den nærmest paagjældende Minister, nemlig den nærværende Krigsminister, har fremført, ligefrem gaaer ud paa den Paaastand, at Vedkommende ikke havde begaaet nogen Forseelse — og jeg troer ikke, at man er berettiget til at skjelne et Forslag fra dets Motivering — eller, hvad Mening man end kunde have om den, der stiller Motiveringen, at fra